

AKTY PŘIJATÉ INSTITUCEMI ZŘÍZENÝMI MEZINÁRODNÍ DOHODOU

ROZHODNUTÍ SMÍŠENÉHO VÝBORU EU-ŠVÝCARSKO č. 2/2016

ze dne 3. prosince 2015

o změně protokolu č. 3 k dohodě mezi Evropským hospodářským společenstvím a Švýcarskou konfederací o definici pojmu „původní produkty“ a metodách správní spolupráce [2016/121]

SMÍŠENÝ VÝBOR,

s ohledem na dohodu mezi Evropským hospodářským společenstvím a Švýcarskou konfederací podepsanou v Bruselu dne 22. července 1972 ⁽¹⁾ (dále jen „dohoda“), a zejména na článek 11 této dohody,

s ohledem na protokol č. 3 k dohodě o definici pojmu „původní produkty“ a metodách správní spolupráce (dále jen „protokol č. 3“),

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Článek 11 dohody odkazuje na protokol č. 3, který určuje pravidla původu a stanoví kumulaci původu mezi EU, Švýcarskem (včetně Lichtenštejnska), Islandem, Norskem, Tureckem, Faerskými ostrovy a účastníky barcelonského procesu ⁽²⁾.
- (2) Článek 39 protokolu č. 3 stanoví, že smíšený výbor zřízený podle článku 29 dohody může rozhodnout o změnách tohoto protokolu.
- (3) Cílem Regionální úmluvy o celoevropsko-středomořských preferenčních pravidlech původu ⁽³⁾ (dále jen „úmluva“) je nahradit protokoly o pravidlech původu, které jsou v současné době platné mezi zeměmi celoevropsko-středomořské oblasti, jediným právním aktem.
- (4) EU a Švýcarsko podepsaly úmluvu dne 15. června 2011.
- (5) EU uložila své listiny o přijetí u deponitáře úmluvy dne 26. března 2012 a Švýcarsko dne 28. listopadu 2011. V důsledku toho podle čl. 10 odst. 3 úmluvy vstoupila úmluva v platnost pro EU dne 1. května 2012 a pro Švýcarsko dne 1. ledna 2012.
- (6) Úmluva zařadila země zapojené do procesu stabilizace a přidružení a Moldavskou republiku do celoevropsko-středomořské oblasti kumulace původu.
- (7) Protokol č. 3 k dohodě by proto měl být změněn tak, aby odkazoval na úmluvu,

PŘIJAL TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Protokol č. 3 k dohodě o definici pojmu „původní produkty“ a metodách správní spolupráce se nahrazuje zněním uvedeným v příloze tohoto rozhodnutí.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 300, 31.12.1972, s. 189.

⁽²⁾ Alžírsko, Egypt, Izrael, Jordánsko, Libanon, Maroko, Západní břeh a Pásmo Gazy, Sýrie a Tunisko.

⁽³⁾ Úř. věst. L 54, 26.2.2013, s. 4.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

Použije se ode dne 1. února 2016.

V Bruselu dne 3. prosince 2015.

*Za smíšený výbor
předseda
Luc DEVIGNE*

PŘÍLOHA

„PROTOKOL Č. 3

o definici pojmu ‚původní produkty‘ a metodách správní spolupráce

Článek 1

Použitelná pravidla původu

Pro účely provádění této dohody se použijí dodatek I a příslušná ustanovení dodatku II Regionální úmluvy o celoevropsko-středomořských preferenčních pravidlech původu ⁽¹⁾ (dále jen ‚úmluva‘).

Všechny odkazy na ‚příslušnou dohodu‘ v dodatku I a v příslušných ustanoveních dodatku II úmluvy se považují za odkazy na tuto dohodu.

Článek 2

Řešení sporů

Spory, které vyvstanou při ověřování podle článku 32 dodatku I úmluvy a které není možné vyřešit mezi celními orgány žádajícími o ověření a celními orgány příslušnými k tomuto ověření, se předkládají smíšenému výboru.

Ve všech případech se řešení sporů mezi dovozcem a celními orgány země dovozu řídí právními předpisy dané země.

Článek 3

Změny protokolů

O změně tohoto protokolu může rozhodnout smíšený výbor.

Článek 4

Odstoupení od úmluvy

1. Pokud EU nebo Švýcarsko deponovateli úmluvy písemně oznámí svůj úmysl od úmluvy odstoupit podle článku 9 uvedené úmluvy, zahájí EU a Švýcarsko neprodleně jednání o pravidlech původu pro účely provádění této dohody.

2. Do dne vstupu takovýchto nově sjednaných pravidel původu v platnost se budou na tuto dohodu i nadále vztahovat pravidla původu obsažená v dodatku I a případně příslušná ustanovení dodatku II úmluvy platná v okamžiku odstoupení. Nicméně od okamžiku odstoupení je třeba pravidla původu obsažená v dodatku I a případně příslušná ustanovení dodatku II úmluvy vykládat tak, aby umožňovala dvoustrannou kumulaci pouze mezi EU a Švýcarskem.

Článek 5

Přechodná ustanovení – kumulace

Bez ohledu na čl. 16 odst. 5 a čl. 21 odst. 3 dodatku I úmluvy, pokud se kumulace týká pouze států ESVO, Faerských ostrovů, EU, Turecka, zemí zapojených do procesu stabilizace a přidružení a Moldavské republiky, může být původ prokázán průvodním osvědčením EUR.1 nebo prohlášením o původu.“

⁽¹⁾ Úř. věst. L 54, 26.2.2013, s. 4.